

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Téma práce : Trestný čin podvodu, pojistného, úvěrového a dotačního podvodu podle § 209, § 210, § 211 a § 212 trestního zákona
Autor : Ladislav Šulák
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Bc. Jiří Říha, Ph.D.
Oponent : JUDr. Bc. Tomáš Gřivna, Ph.D.
Rozsah práce: 79 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce: 25.8.2010

1. Aktuálnost (novost) tématu: Problematika podvodných jednání je stále aktuální, podvody patří mezi velmi časté trestné činy proti majetku. Zejména v poslední době, kdy zažíváme hospodářskou krizi, narůstá aktuálnost této problematiky, a to především pokud jde o úvěrové a pojistné podvody, jejichž četnost v takovýchto obdobích stoupá. Téma práce je proto vhodné ke zpracování.

2. Náročnost tématu na:

- teoretické znalosti – byly potřeba znalosti z oboru trestního práva hmotného, z kriminologie, ale též z práva civilního, především občanského a obchodního,
- vstupní údaje a jejich zpracování – diplomant se měl zabývat současnou právní úpravou, měl zohlednit judikaturu ji vykládající, příp. provést srovnání historické či mezinárodní,
- použité metody – odpovídající tématu.

3. Kritéria hodnocení práce:

- Logická stavba práce: Diplomant rozdělil práci do tří základních částí, které doplnil o úvod a závěr. Nejprve se v části 1. věnoval trestným činům proti majetku, kde poměrně výrazně překračuje téma práce, nadto zmiňuje bez zřejmých souvislostí s probíranou problematikou obecně známá fakta a cituje v poněkud chaotickém sledu důležitá ustanovení trestního zákoníku. V dalších dvou částech již vykládá jednotlivá ustanovení postihující podvodná jednání, sleduje znaky charakterizující objekt, objektivní stránku, subjekt (resp. pachatele) a subjektivní stránku skutkové podstaty sledovaných trestných činů, následně se věnuje vztahu k jiným ustanovením a judikatuře.
- Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací: Autor obvykle cituje z prací standardním způsobem. Přehled použité literatury není příliš bohatý, téměř chybí odborné články a pojednání, dokonce v přehledu nejsou obsaženy aktuální základní prameny každé diplomové práce, jako jsou aktuální učebnice a komentáře, které v době ukončení práce nepochybně byly k dispozici (především chybí 6. vydání učebnice Novotný a kol., poznámkové vydání Jelínkova Trestního zákoníku a trestního řádu, ale i další komentáře k novému trestnímu zákoníku – např. Fenykův). Navíc v práci v poznámkách pod čarou cituje pouze komentář C.H.Beck k trestnímu zákonu (zák. č. 140/1961 Sb.) a nikoli též k trestnímu zákoníku. Kromě toho v seznamu literatury jsou některé údaje chybné (např. Antonín, D., místo Draštík, A.), jiné zase chybějí (např. u prvního díla chybí rok vydání), diplomant při citaci nedodržuje normu ČSN ISO 690 ani vlastní jednotnou úpravu citace (v některých případech odděluje údaje čárkami, jinde tečkami, někde nejprve uvádí město, pak vydavatele, jinde opačně, někde tyto údaje vůbec chybí, u Vantuchova článku chybí číslo

časopisu, etc.). Zahraniční literatura není zastoupena vůbec. Ani přehled judikatury na konci práce není zrovna nejbohatší, byť v samotném textu práce lze nalézt i judikáty na konci práce necitované.

- Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu): Práce je poněkud povrchní zejména v úvodních partiích, ale i dále většinou pouze cituje jiná díla, či judikáty. Má tak převážně kompilační charakter. Snad jen v části druhé a třetí diplomant uvádí vlastní úvahy na dané téma.
- Úprava práce (text, grafy, tabulky): Diplomant zřejmě velmi spěchal s dokončením práce, kterou po sobě ani nečetl, v práci se objevují chyby způsobené automatickými opravami textového editoru (např. detentor – detektor, disponendi – disponenti, scripta – skripta, insolvenční – insolventní, pretium – premium), ale též vlastní nepozorností (např. úplné přehlédnutí terminologických změn normotvorbou, jako veřejný činitel a úřední osoba, poškozování a poškození cizí věci, skutečnost, že okresní úřady již byly zrušeny etc.). Naprosto nepochopitelné je u studenta 5. ročníku PFUK zanedbání rozlišení termínu zákoník a zákon, které se line celou prací, diplomant vůbec nezaznamenal, že nový zákon č. 40/2009 Sb. se nazývá trestní zákoník a nikoli zákon, že termín „trestní zákon“ je definován v § 110 trestního zákoníku, chybné nazývání nového trestního zákoníku trestním zákonem se objevuje prakticky v celé práci (až na ojedinělé výjimky, kdy je nazýván správně), dokonce je chybně označen trestní zákoník i v samotném názvu práce. Diplomant zcela svévolně zaměňuje ovšem i názvy občanského a obchodního zákoníku, které také často uvádí v názvu jako zákony (např. ve zkratkách na konci práce). Byť si diplomant na konci práce (ač je to obvyklé spíše na jejím počátku) vytvořil vlastní zkratky pro tři pro něj nejdůležitější právní předpisy (trestní, občanský a obchodní zákoník), s nimiž si měl usnadnit citaci předpisů v práci, v práci je užíval spíše zřídka, mnohdy používal zkratky jiné (např. obč. zák.), ač je nikde nevysvětlil, dokonce je používal i nesprávně (např. na str. 25, či 52-3 užil zkratku „TrZ.“ a „TrZ“ pro zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon), často ovšem u jednotlivých ustanovení označení zákona vůbec neuvedl a lze se jen domnívat, že tím myslel trestní zákoník (zák. č. 40/2009 Sb.), jinde zase trestní zákon (zák. č. 140/1961 Sb.), a to i tam, kde po sobě následovaly ukázky z obou těchto zákonů. Ostatně diplomant zcela rezignoval na odlišování ustanovení zák. č. 140/1961 Sb. a zák. č. 40/2009 Sb., promiscue používal pro oba zákony termíny „trestní zákon“, „tr. zák.“, „TrZ“, či „TrZ.“. Na mnohých místech dokonce chybí vedle uvedení zákona i označení paragrafu či písmene. Diplomant svůj osobitý přístup ke zpracování práce vyjádřil i velmi netradičním číslováním stránek, kde používá římské číslice. Grafy a tabulky v práci zcela chybí, byť by bývalo bylo zajímavé vidět např. statistické údaje o četnosti sledovaných trestných činů, vývoj jejich četnosti v čase, srovnání s jinými trestnými činy a pod. (v tomto ohledu jsem v práci na str. 12 našel sice odkaz na statistiku, ovšem zcela bez uvedení konkrétních údajů). Někde je také pro diplomanta doslovná citace důvodem užití kurzívy a uvozovek, jinde nikoliv.
- Jazyková a stylistická úroveň: Ani v tomto ohledu nejde o příliš kvalitní práci. Diplomant používá často nepřilíš šťastné formulace, které mnohdy vedou i k věcné nesprávnosti (např. v úvodní pasáži píše na několika místech, že trestné činy chrání majetek, což je logický protimluv). Podobně např. v pasáži na str. 19, na kterou dále v práci opakovaně odkazuje, nesprávně uvádí, že k naplnění kvalifikovaných skutkových podstat stačí nedbalost, což je vyjádření obsahově zcela nesprávné (srov. § 17 trestního zákoníku a výklad k tomuto ustanovení). Podobné základní nezalosti (jako je nepochopení konstrukce kvalifikovaných skutkových podstat) se ovšem objevují i v dalších partiích práce (např. na str. 20 uvádí, že recidiva je jedním z případů souběhu trestných činů). Na mnoha místech pak věty na sebe logicky nenavazují, často diplomant píše o „uvedeném případě“, ač žádný neuvedl (např. str. 22 při citaci judikátu z r. 1922, str. 24 a dalších). V práci se objevují vedle výše uvedených i další terminologické nepřesnosti a novátorské přístupy (např. diplomant na více místech hovoří o předmětu trestného činu, kterým údajně má být u trestného činu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 tr. zákoníku smluvní pojištění), jakož i vytváření nových slov (např. substanciovanější), příp. neotřelé užívání známých slov (např. „traktovaný“ objekt, z judikatury „vysvítá“), či nelogických odvozenin (nejprimárnější).

4. Případné další vyjádření k práci: Na práci je na první pohled vidět kvapnost, s jakou ji diplomant zpracoval, zřejmě ji po sobě vůbec nečetl, protože by zřejmé stylistické chyby, gramatické chyby, překlepy a automatické opravy musel jinak vidět a opravit. Práce je do značné míry také povrchní, jsou citovány práce jiných, znění zákonných ustanovení či soudních rozhodnutí, vlastní přínos autora není příliš velký. Možností hlubšího zpracování při tom bylo v práci mnoho, mohl se podrobněji věnovat jednotlivým tématům, která činí v praxi potíže, místo toho, aby na několika stranách své práce přepisoval právní věty z publikovaných rozhodnutí.

Na druhou stranu se diplomantovi nedá upřít jistá snaha vypořádat se s daným tématem, zmínit se o znacích jednotlivých trestných činů. Dokonce i v některých pasážích své práce (zejména v její druhé polovině) zaujímá vlastní stanovisko k problematickým otázkám. Ocenit lze výklady civilněprávních předpisů, např. snahu o výklad pojmu úvěr a úvěrová smlouva, či předtím pojistné smlouvy, jakož i o výklad pojmu subvence a dotace.

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

- *Vyložit skutkovou podstatu dotačního podvodu a zdůvodnit, proč bylo třeba ji upravit samostatně.*

6. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě. Doporučuji k obhajobě.

7. Navržený klasifikační stupeň: 3 (dobře)

V Praze dne 14. září 2010

JUDr. Jiří Říha, Ph.D.
vedoucí práce